

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.585 van 9 mei 1996
in de zaak A. 66.245/VII-13.516.**

In zake : de n.v. IMMO REGINA,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. BARON,
kantoor houdende te IEPER,
Sint-Livinusstraat 29

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. IMMO REGINA op 6 november 1995 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming van 9 juni 1995 waarbij als stadsgezicht wordt erkend "de oudste verkeveling van De Panne, zoals afgebakend op bijgaand plan";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 23 januari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 februari 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. BARON, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat N. DE CLERCQ die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat de verzoekende partij eigenares is van het binnen het beheersingsgebied van het door het bestreden besluit beschermde stadsgezicht gelegen hotel "Regina Maris"; dat artikel 2, 1. van het bestreden besluit de beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten van toepassing verklaart; dat artikel 2, 2. voor o.m. het

betrokken pand voorschrijft dat het te behouden is in zijn "algemeen uitzicht en voorkomen";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift doet gelden :

"Wachten op het vernietigingsarrest -zonder schorsing- zou betekenen dat er jaren dient gewacht te worden op een uitspraak, met alle zeer zware financiële implicaties tot gevolg.

Ingevolge de onrechtmatige beslissing zal verzoekende partij een enorme schade lijden. Dat de BVBA INOGO -die thans kandidaat-koper is van het gebouw hotel "REGINA MARIS"- wellicht niet meer geïnteresseerd zal blijven in de aankoop en verzoekende partij blijvend zal opgezadeld zitten met een gebouw dat (1) niet meer beantwoordt aan de nieuwe vereisen van het kustcliënteel en (2) aan verval toe is. Dat zoals uiteengezet onder de feitelijke gegevens de hoge herstelkosten niet opwegen tegen de baten en een verdergaande verkrotting het uiteindelijke onvermijdelijke gevolg zal zijn van de bestreden beslissing."

Overwegende dat de verwerende partij hier in haar nota op antwoordt :

"Het weze meteen onderstreept dat het financieel nadeel het typevoorbeeld vormt van een herstelbaar nadeel. Slechts in uitzonderlijke omstandigheden, die door verzoekende partij moeten bewezen worden, zal een financieel nadeel als niet herstelbaar aanzien worden.

Verzoekende partij levert niet het minste bewijs terzake en er bestaat dan ook geen enkel beletsel om

in casu de afhandeling van de annulatievordering af te wachten.

Er dient onderstreept te worden dat verzoekende partij niet het minste stuk voorlegt nopens haar financiële toestand. Er wordt geen jaarrekening voorgelegd, er wordt geen winst en verliesrekening voorgelegd, er wordt niet aangegeven hoe groot de financiële implicaties van eventueel herstel wel zouden zijn, alles blijft bij gratuite beweringen. Er wordt dan ook geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel geadstrueerd aan de hand van de stukken.

Er wordt verwezen naar BVBA INOGO die als kandidaat koper wordt gepresenteerd. Het is evident dat verzoekende partij geen nadeel van een derde als dusdanig mag invoeren en de verwijzing naar de BVBA INOGO blijft puur hypothetisch. Uit geen enkel stuk blijkt dat BVBA INOGO werkelijk geïnteresseerd is voor de koop.

Uit geen enkel stuk blijkt dat de BVBA INOGO, in de mate ze zou geïnteresseerd zijn, daartoe niet het geduld zou kunnen opbrengen de annulatievordering af te wachten. Ook hier blijft men steken bij puur hypothetische beweringen i.v.m. puur hypothetische toekomstige toestanden.

Uit geen enkel stuk blijkt dat het gebouw zou vervallen en dat het niet meer zou beantwoorden aan de vereisten van het kustcliënteel. Het behoud van typische stadsgezichten is alsdusdanig zeker niet nadelig voor het kusttoerisme, integendeel, muren van beton plegen geen grote aantrekkingskracht uit te oefenen op de moderne toerist. Volstrekt ten onrechte zwaait verzoekende partij steeds met gevaren voor verval - het kan uiteraard niet aangenomen worden dat het feit dat verzoekende partij desgevallend het eigen gebouw compleet zou laten vervallen, dit dan maar als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou moeten aanzien worden ... Verzoekende partij toont overigens op geen enkele wijze aan dat de kosten van onderhoud niet door haar zijn veroorzaakt en dat deze excessief hoog zouden zijn."

Overwegende dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit; dat de verzoekende partij niet aanduidt welke bepalingen van het bestreden besluit haar verhinderen de modernisering die zij beweert te willen doorvoeren, te verwezenlijken; dat het bestreden besluit voor het betrokken gebouw, naast het erop toepasselijk maken van de algemene beschikkingen van voormeld besluit van de Vlaamse regering van

17 november 1993, enkel inhoudt dat het "algemeen uitzicht" en het "voorkomen" ervan moeten behouden blijven; dat verzoekster geen enkel concreet gegeven aanreikt waaruit blijkt dat die moderniseringswerken niet kunnen uitgevoerd worden zonder het algemeen uitzicht of het voorkomen van het hotel te schenden; dat zij evenmin enig cijfermatig gegeven aanbrengt dat zou kunnen aantonen dat ten gevolge van het bestreden besluit de beweerde voorgenomen moderniseringswerken financieel niet haalbaar zouden zijn; dat, in de veronderstelling dat het vermoeden dat de kandidaat-koper van het gebouw "wellicht niet meer geïnteresseerd zal blijven in de aankoop" bewaarheid zou worden, het daaraan verbonden nadeel een louter financieel nadeel uitmaakt, waarvan door verzoekster niet wordt aangetoond dat het moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op negen mei 1900 zesennegentig, door de
VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.